

Vợ tha chính là Hạnh Phúc

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Thứ Bảy, 20 Tháng 11 Năm 2010 08:47

Ba hành khách cùng đi trên một chuyến tàu tại ga Tình yêu: **Sòng ph&#ng, Ích k& và Vợ tha.**
C& ba đ&u mang theo mình hai gói đ&: Nh&#n và Cho, nh&#ng đ& nh&#ng nh& khác nhau:

Sòng ph&#ng: Cho = Nh&#n

Ích k&: Cho < Nh&#n

Vợ tha: Cho > Nh&#n

Trong lúc r&i rãi ba ng&#&i tán g&u v& hành lý c&a mình. Sòng ph&#ng lên ti&#ng:

- Tôi th&#y hành lý c&a các anh l&ch l&c, th&#t khó mang theo. Còn tôi luôn cân đ& i Cho và Nh&#n nên mang đi d& dàng.

- Anh làm th& nào cho cân đ& c? Ích k& h& i.

- Thì tôi ph& i tính ch&. Tôi ch& cho đi khi tôi ch&c có th& nh&#n v& m&#t l&#ng t&#ng đ&#ng. Cho không hay nh&#n không c&a ai cái gì, tôi đ&u không thích. Tính tôi là v&#y, không mu&#n m&#c n& hay mang &n.

Ích k&:

- Anh nói nghe nh& th& đi mua hàng v&#y: Ti&#n nhi&#u mua đ&#c nhi&#u, ti&#n ít mua đ&#c ít, không ti&#n không mua. Nh&#ng tình c&#m đâu th&# đ&ng đ&#m theo cách đó.

Sòng ph&#ng c&#&i phá lên, rung c& hai vai. Ích k& ng&#c nhiên:

- Tôi nói vậy không đúng à?

- Quá đúng là khác. Tôi chỉ buồn cái là trông 2 gói hành lý của anh bên Cho thì nhẽ bên Hạnh thì nặng, vậy mà anh cũng nói được câu đó.

Ích kể nhìn lại 2 gói đồ của mình, gật đầu. Sòng phăng thoáng băng khuâng:

- Không phải lúc nào tôi cũng sòng phăng cả đâu. Có nhẽ ng&#i cho tôi nh&#u mà tôi không cho lại được là may. Ví nhẽ tình yêu cha mẹ cho tôi gần nhẽ vô hạn, chẳng kể tôi có đáp lại hay không. Vậy là tôi Hạnh nh&#u h&#n Cho. Vì con cái thì tôi Cho chúng nh&#u h&#n Hạnh vậy. Cũng nhẽ có sự bù trừ nhẽ vậy mà 2 gói hành lý của tôi th&#ng cân nhau.

Ích kể tán thành:

- Tôi thấy kiểu hành lý của anh giờ đang thịnh hành. Nh&#u ng&#i thích sòng phăng cả trong tình yêu theo kiểu: “Ông rút chân giò, bà thò chai rượu”.

Sòng phăng trầm ngâm:

- Đôi khi tôi cũng không thích sống thế này đâu. Luôn phải tính toán nh&#u - ít, luôn phải d&#ng gánh đỡ sự t&# bên này sang bên kia. Tôi thấy mệt mỏi và nh&#u lúc trở về, vô cảm.

Ích kể:

- Tôi cũng giống anh, luôn phải so đo tính toán. Nhẽng tôi phải tính sao cho Hạnh và mình nh&#u h&#n. Tôi chỉ thích nghĩ cho mình thôi mà.

- Nhân nhi&#u nh&# th&# anh có hài lòng không? Sông ph&# ng h&# i.

- Ch&# m&#y khi tôi v&#a lòng. Tôi luôn canh cánh trong lòng: Mình có b&# m&#t mát gì không? Cho nh&# th&# có nhi&#u quá không?

- Anh có ng&#&#i yêu không?

- Có ch&#. Tôi r&#t yêu ng&#&#i yêu tôi là đ&#ng khác. Nh&#ng tôi luôn lo s&#. Tôi s&# mình cho nhi&#u quá l&# tình yêu b&# tôi đi thì tôi ch&#ng đ&#&#c gì. Tôi không mu&#n nh&#n v&# tay tr&#ng. Đó là n&#i ám nh&# c&#a tôi.

Tàu qua c&#u v&#&#t sông Âu lo. Ti&#ng xinh x&#ch c&#a đ&#u máy át l&#i tâm s&# c&#a Ích k&#. Qua kh&#i c&#u, ti&#ng &#n đ&#u l&#i, Ích k&# và Sông ph&# ng lúc này m&#i nh&# t&#i ng&#&#i b&#n đ&#ng hành th&# ba. Vợ tha n&#y gi&# v&#n yên l&#ng l&#ng nghe. Khi th&#y hai b&#n h&#&#ng m&#t v&# mình m&#i kh&# khàng c&#t l&#i:

- Hai anh đ&#u có lý l&# c&#a mình. L&#p lu&#n c&#a anh Sông ph&# ng thu&#n túy là c&#a b&# óc, không có m&#y liên h&# đ&#n trái tim. Chính vì v&#y anh luôn th&#y căng th&#ng, m&#i m&#t và đôi khi tr&#ng r&#ng. Còn anh Ích k&# yêu ghét rõ ràng, nh&#ng tình yêu c&#a anh là “vì mình, cho mình”. B&#i yêu mình quá mà anh th&#&#ng tr&#c lo s&#. Tôi nói v&#y có ph&#i không hai anh?

Ích k&# và Sông ph&# ng đang m&#i nghĩ ng&#i nên không tr&# l&#i. Vợ tha nói thêm:

- Anh Sông ph&# ng nói đúng: Hành lý c&#a tôi không cân - Cho nhi&#u h&#n Nh&#n. &#y là vì tình c&#m xu&#t phát t&# đ&#y lòng thì r&#t chân thành và gi&#n đ&#. Nó th&#y r&#ng Cho là l&# t&# nhiên, không gì vui b&#ng làm cho ng&#&#i mình th&#&#ng yêu đ&#&#c h&#nh phúc. Ni&#m vui khi d&#ng t&#ng làm v&#i gánh n&#ng c&#a tôi, cho tôi s&# thanh th&#n, đ&# đ&#y.

- Đ&# đ&#y? Sông ph&# ng và Ích k&# cũng th&#t lên. Cho là m&#t ch&#, cho nhi&#u thì ph&#i còn ít đi m&#i

Vợ tha chính là Hôn nhân Phúc

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Thứ Bảy, 20 Tháng 11 Năm 2010 08:47

ph&#i.

Vợ tha m&#m c&#&#i:

- Đ&#y là v&# m&# t v&# t ch&# t, là quy lu&# t trong Toán h&# c thôi. Quy lu&# t c&# a tình yêu thì khác. Lát n&# a đ&# n n&# i, tôi s&# ch&# cho các anh.

Ích k&# và Sông ph&# ng nhìn gánh hàng lý c&# a Vợ tha, l&# i nhìn hành lý c&# a mình, lòng ch&# a h&# t b&#n khoản. Cũng v&# a lúc tàu đ&# n ga Tình yêu. Tàu ch&# y ch&# m đ&# n, ch&# m đ&# n r&# i đ&# ng h&# n.

Ng&#&# c nhìn vào sân ga, Sông ph&# ng và Ích k&# đ&# u trông th&# y dòng ch&# có n&# i dung Vợ tha v&# a nh&# c đ&# n. Hai ng&#&# i r&# t đ&# i ng&# c nhiên vì h&# đi trên chuy&# n tàu nhi&# u l&# n, đ&# n ga Tình yêu đã nhi&# u mà ch&# a bao gi&# th&# y hàng ch&# đó. Th&# c ra quy lu&# t c&# a Tình yêu luôn có &# đó, nh&# ng ch&# nh&# ng ai có trái tim nh&# y c&# m m&# i th&# y và th&# u hi&# u.

B&# n thân m&# n, tôi s&# không nói hàng ch&# trên sân ga Tình yêu nói gì vì tôi ch&# c b&# n cũng đoán ra đ&#&# c. Đ&# k&# t thúc câu chuy&# n, tôi ch&# xin ti&# t l&# v&# nh&# ng ng&#&# i s&# đón 3 hành khách c&# a chúng ta cùng hành lý Cho và Nh&# n c&# a m&# i ng&#&# i: Đón Sông ph&# ng là Khô khan, Ích k&# sánh đôi cùng B&# t an và ng&#&# i đón đ&# i **Vợ tha chính là Hôn nhân phúc.**